

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích v Bratislave (Nový kostol),
utorok, 9. 8. 2022, 18.00 h, ES 314, 253, 358, Antifóna 55, Žalm 150

Matúš 6, 9c: (Otče náš) „*Posväť sa meno Tvoje!*“

Milí bratia a milé sestry!

Meno nás odlišuje jedného od druhého. Stáva sa ochranou proti svojvoľnej anonymite. Dovoľte príklad: na internete – v anonymite, maskovanej vymysleným menom, si ľudia dovoľia napísať hanebnosti, ktoré by ako neanonymní nevyslovili, ostýchali by sa povedať ich tvárou v tvár.

Čo sa týka Boha kresťanov, **meno dosvedčuje, že ide o konkrétneho, osobného Boha, nie o nejakú energiu či princíp.** Slovo boh s malým, „b“ je všeobecným označením božstva. Keď podľa jazykového úzu v evanjelickej cirkvi píšeme **Boh s veľkým „B“**, ide o krásne vyznanie o Bohu, že je bohatý a štedrý. **Boh, v ktorého veríme – náš nebeský Otec nám rád a štedro rozdáva zo svojho bohatstva.**

Izraelci z veľkej úcty Božie meno nevyslovovali. Keď vo Svätom písme narazili na hebrejské JHVH, prečítali ho opisom – najčastejšie: „Adonái“ (môj Pán). Náš preklad Biblie to uvádza termínom „Hospodin“ (dobrý, starostlivý hospodár).

Predstaviť sa niekomu, oznámiť mu svoje meno, je darom. Napríklad, keď nám lekár dá svoju vizitku,

môžeme ho požiadať o pomoc. Keď nás Pán Ježiš učil Boha oslovovať *Otče náš*, vyjadril tým: Bohu sa môžeš prihovoriť, rozprávať sa s Ním. **Môžeš s dôverou prísť k Nemu, ktorý je bohatý, štedrý a rád rozdáva zo svojho bohatstva.**

Poznať Božie meno – mať Božiu „vizitku“ – to je nesmierny dar. Všetličo nám je v živote drahé, kde-čo je pre nás dôležité. Prosba Modlitby Pánovej: **Posväť sa meno Tvoje!**, je impulzom, **aby sme si zoradili priority – v hlave i živote.** Uvedomili si, že prvoradú dôležitosť – našu pozornosť, chválu a vďačnosť – si zaslúži jedine Boh, ktorého nám zjavil Pán Ježiš. *Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta* (Ján 17, 6). **Naše vlastné myšlienky nás ľahko zvedú na scestie, no Pán Ježiš vie, kto je Boh a vedie nás do osobného vzťahu s Otcom.** To je veľkou pomocou, ochranou pred tým, aby sme povrchno a nedbanlivo nerozmýšľali o svätom Bohu. On sa už Mojžišovi predstavil slovami: **SOM, KTORÝ SOM** (2. Mojžišova 3, 14) – t. j. **Budem s Tebou ako spoľahlivý zmluvný partner.**

Keď sa modlíme: *Posväť sa meno Tvoje!*, prosíme: **Pane zostaň našim zmluvným partnerom, aj keď my zlyhávame, i keď porušujeme zmluvu s Tebou.** Prosíme, Ty plň sľub, ktorý si nám dal. Spoliehame sa na to, že si

verný, milujúci a mocný. **Nechceme ani len pomyslieť na to, že by svetu vládol niekto iný**, ako Boh, ktorého nám predstavil Pán Ježiš. Pomáhaj nám vzdávať Tvojmu menu – Tebe samému chválu a česť. **Tak ako Ty si Bohom ľudí i my chceme byť ľuďmi Božími.**

Dr. Martin Luther napísal, že len ten, kto vie, že denne znesväcuje Božie meno, iba ten ho môže posväcovať. Napadne nám: **Máme – môžeme Božie meno posväcovať my, nesvätí, slabí ľudia? Alebo si ho má (znovu)posvätiť Boh?** Odpoveď napovie stať z proroka Ezechiela (36, 23 – 27): *Posväťím svoje veľké meno, znesvätené medzi národmi, ktoré ste znesvätili medzi nimi, a pohanské národy poznajú, že ja som Hospodin – znie výrok Hospodina, Pána – keď sa na vás dokážem svätým pred ich očami. Poberiem vás z národov, zhromažďím zo všetkých krajín a dovediem na vašu pôdu. Potom vás pokropím čistou vodou a budete očistení od všetkých svojich poškvŕn, i od všetkých modiel vás očistím. Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce mäsité. Dám svojho Ducha do vášho vnútra a spôsobil, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia.*

Tým, kto dokáže Božie meno posvätiť, je teda jednoznačne Hospodin (por. Ezechiel 37, 28). On nám dáva svoje pokyny pre život, ktorý oslávi Jeho meno.

Avšak tí, ktorí Božie meno znesvätili, sme my. Modlitba **Posväť sa meno Tvoje!** je predovšetkým prosba, aby Pán Boh konal – aby chránil svoje dobré meno a milostivo napravil to, čo sme my pokazili. Tiež, aby sme Mu my nerobili hanbu, resp. dokázali ju robiť čo najmenej a Boha – Jeho meno oslávili vo všetkých oblastiach nášho života. Niet dôvod tajiť, že to vonkoncom nie je ľahké. No **žiť vo viere, neznamená čakať, až niekedy raz budem dobrý. Dobrý som vtedy, keď viem, že nie som dobrý. To je najlepší stav ľudskej duše** – stav milý Bohu, stav, v ktorom môžeme priniesť najviac duchovnej úrody. Reformátor Ján Kalvín napísal, že modliť sa môžeme vtedy, keď sa zriekneme vlastnej slávy. Čiže, keď sme pokorní. – Keď nám je jasné, že **sami zo seba nič dobrého nedokážeme** (por. Ján 15, 5) **a preto potrebujeme, aby Svätý Boh vystupoval do nášho života a nenechal nás odkázaných samých na seba, aby sa nám prihováral, premieňal a naplňal náš život, bol ňom trvalo prítomný.**

Posväť sa meno Tvoje! značí: **Nebeský Otče, pomôž nám, aby sme Ti lepšie rozumeli, žili sme v súlade s Tvojou vôľou. Pomôž nám, keď nám to nejde. – Aby sme sa k Tebe nehlásili iba navonok, ale vyvodili sme z toho aj praktické dôsledky pre seba.**

Prosba o posvätenie Božieho mena je aj modlitbou, aby Božie meno nebolo zneužívané, aby sa Božieho mena nedovoľovali diktátori, politici, rôzni manipulátori sledujúci vlastné ciele. Koľkože len pogromov a vojen sa v histórii odohrávalo v Božom mene bez toho, aby si niekto dal námahu pýtať sa po skutočnej Božej vôli?... Nacisti mali na prackách vojenských opaskov nápis: „Boh s nami“. V súčasnosti rozlohou najväčší štát sveta násilne zaberá územia svojho suseda odvolávajúc sa na bránenie kresťanských hodnôt, pričom za tým nie je nič iné, ako celkom nekresťanské sebecko.

Posväť sa meno Tvoje! znamená: Bože, kiež sa Tvoja vôľa stáva aj našou vôľou. Kiež sú Tvoje zábery v tomto svete záležitosťou aj nášho srdca. Mrzí nás, keď to tu často vyzerá inak, ako by si chcel Ty, nebeský Otče. My neraz zneužívame Tvoje meno a v Tvojom mene konáme veci, s ktorými nesúhlasíš.

Ako dochádza k zneužívaniu Božieho mena? – Zlými skutkami aj zlými slovami: ohováraním, závišťou, smilstvom, opilstvom, ale aj tým keď nám Boh dáva príležitosť svedčiť o Ňom – milosrdnom Bohu, no my o Bohu mlčíme, nepomáhame, aby Ho aj ďalší poznali a verili Mu. V Biblii **Boh nezostal bezmenný, anonymný, vzdialený, dištancovaný. Je osloviteľný. Chce, aby ľudia**

vedeli, aký Boh je a aby duchovne nemrzli, nežili na svete bez Boha – bez nádeje.

V Ježišovi sa nám Boh predstavil ako Immanuel (Matúš 1, 23) – Boh s nami. V učení, celom pôsobení Pána Ježiša Krista, v Jeho smrti a vzkriesení nám dal Boh najavo, že chce byť s nami.

Kto je pokrstený v meno Boha: Otca, Syna i Ducha Svätého, nenosí iba svoje meno, ale aj meno Božie, meno Kristovo (kresťan – patriaci Kristovi). **Má žiť na slávu tohto mena.**

Keď ľudia stavali babylonskú vežu, ktorej vrch by siahal až po nebesá, chceli si urobiť meno, stať sa dôležitými, byť nezabudnuteľnými. Naproti tomu, kto sa modlí: **Posväť sa meno Tvoje!, chápe: Nie som stred sveta. Je tu Niekto, menu ktorého má znieť úcta, kto je Ten hlavný, koho mám mať v srdci i v pamäti.**

Zlé, nezdarné dieťa robí hanbu svojim pozemským rodičom. Aj Božie meno, meno nebeského Otca hanobíme, potupujeme, znesväcujeme zlými slovami, skutkami i premárnenými šancami konať dobro.

Posväť sa meno Tvoje!, znamená: Otče, urob z nás nesvätých ľudí svoje nástroje v službe Tvojho diela, Tvojich zámerov. Podobne ako v hudbe: Nebeský Otec nás pozýva do svojho orchestra. On „hrá prvé husle“. Pre

nás je ohromnou ctou, že pozorne počúvajú melódiu
Božích prvých huslí, **smieme sa pripojiť a hrať druhé husle
v Božom orchestri – v nádhernej Božej symfónii.** Amen.

Použitím viacerých prameňov: [Martin Šefranko](#), evanjelický a. v. farár